

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2010.052

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2010.052 van:

tegen **A.**, wonende te **B.**, appellant,
C., fysiotherapeut, wonende te **D.**, verweerster in hoger
beroep,
gemachtigde: mr. M.M.E. Bowmer.

1. Verloop van de procedure

A. - hierna te noemen klager - heeft op 29 oktober 2008 bij het Regionaal Tuchtcollege te Den Haag tegen **C.** - hierna te noemen de fysiotherapeut - een klacht ingediend. Bij beslissing van 11 december 2009, onder nummer 2008 T 192 heeft dat College klager niet-ontvankelijk verklaard in zijn klacht. Klager is van die beslissing tijdig in hoger beroep gekomen. De fysiotherapeut heeft een verweerschrift in hoger beroep ingediend. De zaak is in hoger beroep behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 6 januari 2011, waar zijn verschenen klager en de gemachtigde van de fysiotherapeut, mevrouw mr. M.M.E. Bowmer.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn voormelde beslissing de volgende overwegingen ten grondslag gelegd.

“2. De feiten

*De fysiotherapeut vormt samen met de heer **E.** en twee andere maten de maatschap **F.** te **G.**. Voor het geven van cursussen op het gebied van ontwikkelingsmotoriek wordt samengewerkt met de arts **H.**. In april 2006 verstoort klager een dergelijke cursus en wordt daarbij door de fysiotherapeut weggestuurd.*

3. De klacht

*Tijdens een reis in **I.** in juni 2005 heeft fysiotherapeut **E.** zich dermate ernstig ten opzichte van klager gedragen dat zijn handelen klager suïcidaal heeft gemaakt. Klager verwijt de fysiotherapeut – kort samengevat – dat zij vanwege ondeskundigheid niet duidelijk afstand heeft genomen van het gedrag van **E.** voornoemd en heeft nagelaten adequaat te reageren. Wanneer klager ten einde raad in april 2006 een door de arts **H.** georganiseerde cursus, waarbij ook de fysiotherapeut is betrokken, verstoort hoopt hij eindelijk een reactie te krijgen, maar in plaats daarvan wordt hij weggestuurd. De fysiotherapeut weigert hiermee in een noodsituatie bij te dragen aan een oplossing en handelt daarmee in strijd met artikel 47 lid 1 sub a sub 2 Wet BIG.*

4. Het standpunt van de fysiotherapeut

Klager is nimmer patiënt van de fysiotherapeut geweest. Er heeft nooit een behandelrelatie tussen partijen bestaan. De betrokkenheid van de fysiotherapeut bij klager is beperkt geweest tot het wegsturen van klager bij een cursus, die hij op dat moment verstoorde. Voor het overige hebben zij nimmer contact met elkaar gehad.

5. De beoordeling

Op grond van artikel 47 van de Wet BIG is degene die in een in lid 2 van deze bepaling vermelde hoedanigheid ingeschreven staat onderworpen aan tuchtrechtspraak terzake van enig handelen of nalaten in strijd met de zorg die hij in die hoedanigheid behoort te betrachten ten aanzien van personen met betrekking tot wiens gezondheidstoestand hij bijstand verleent of die, in nood verkerende, zijn bijstand met betrekking tot hun gezondheidstoestand behoeven. De fysiotherapeut is als zodanig ingeschreven in het register.

Het bovenstaande heeft tot gevolg dat de fysiotherapeut terzake van handelen of nalaten in haar hoedanigheid tuchtrechtelijk kan worden aangesproken. In de onderhavige klacht is daarvan evenwel geen sprake. Partijen zijn het er over eens dat klager nooit patiënt van de fysiotherapeut is geweest. Van een noodsituatie in de zin der wet is evenmin sprake. De bezwaren die klager in zijn stukken naar voren heeft gebracht, hebben dan ook geen betrekking op handelen of nalaten van de fysiotherapeut in haar hoedanigheid. Klager kan daarom in zijn klachten niet worden ontvangen.

Hieruit vloeit voort dat het College niet inhoudelijk op de klachten in kan gaan.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het hoger beroep gaat het Centraal College uit van de feiten zoals deze zijn vastgesteld door het Regionaal Tuchtcollege en hiervoor onder “ **2. De feiten**” zijn weergegeven.

4. Beoordeling van het hoger beroep

4.1 Klager stelt zich op het standpunt dat hij in eerste aanleg ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard in zijn klacht. Voorts heeft klager zijn klachten uit de eerste aanleg herhaald en toegelicht. De fysiotherapeut heeft haar verweer herhaald en geconcludeerd tot handhaving van de beslissing in eerste aanleg.

4.2 Anders dan het Regionaal Tuchtcollege is het Centraal College van oordeel dat klager ontvankelijk is in zijn klacht. Wanneer het verwijt dat klager de fysiotherapeut maakt gegrond zou blijken, dan is immers sprake van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen als bedoeld in artikel 47 lid 1 sub a, onder 2. Daartoe is niet vereist dat een behandelrelatie bestaat tussen de fysiotherapeut en degene die in nood verkeert.

4.3 De behandeling in hoger beroep heeft het Centraal College echter niet geleid tot de vaststelling van feiten of omstandigheden die met zich brengen dat de fysiotherapeut voornoemd tuchtrechtelijk verwijt in de zin van de Wet BIG kan worden gemaakt, zodat de klacht moet worden afgewezen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

vernietigt de beslissing waarvan hoger beroep;
wijst de klacht alsnog af.

Deze beslissing is gegeven in raadkamer door: mr. A.H.A. Scholten, voorzitter, mr. M. Zandbergen en prof.mr. J.K.M. Gevers, leden-juristen en F.P.A.J. Klomp en drs J. Slooten, leden-beroepsgenoten en mr. F.C. Burgers, secretaris en uitgesproken ter openbare zitting van 8 februari 2011, door mr. A.D.R.M. Boumans, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Voorzitter w.g.
Secretaris w.g.

